

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J., bytom H.** proti žalovanému: **Centrum právnej pomoci Bratislava, Kancelária Banská Bystrica so sídlom Kukučínova č. 24, Banská Bystrica**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3N 864/2006 zo dňa 27.8.2007, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.1.2008, č. k. 23S/222/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31.1.2008, č. k. 23S/222/2007 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov a zároveň neustanovil mu zástupcu z radov advokátov. Krajský súd mal za to, že zo strany žalobcu v tomto konaní sa jedná o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva, keďže sa domáha poskytnutia právnej pomoci v obchodno-právnej veci, čo je v rozpore s § 3 ods. 1, prvá veta, zákona č. 327/2005 Z. z.; ďalej súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 a § 138 ods. 1 OSP tak, že žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Keďže žalobca nesplnil predpoklad pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ktorým je oslobodenie od súdnych poplatkov, súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 a § 30 OSP tak, že žalobcovi zástupcu z radov advokátov neustanovil.

Žalobca napadol uznesenie krajského súdu včas odvolaním. Uviedol, že v danom prípade nejde o obchodno-právny spor, ale ide o spor čisto

súkromného charakteru, pretože už pri realizácii kúpnej ceny 20 000 Sk plus úroky, jeho živnosť bola pozastavená. Poukázal na to, že ako žalobca spĺňa predpoklady pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ako aj oslobodenie od súdnych poplatkov. Ďalej uviedol, že Krajský súd v Banskej Bystrici v danom prípade zlyhal, keďže nedostatočne posúdil daný stav veci, pričom svojím rozhodnutím spôsobil diskrimináciu jeho osoby. Ďalej uviedol, že predmetné uznesenie krajského súdu je plne v rozpore so zákonom pre jeho neadekvátnosť. Žiadal preto, aby mu oslobodenie od súdnych poplatkov bolo v plnom rozsahu priznané a zároveň ustanovený zástupca z radov advokátov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 s použitím § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve, upravenom v piatej časti OSP preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu.

Krajský súd výzvou zo dňa 6.11.2007, ktorá bola žalobcovi doručená dňa 16.11.2007, vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 2 000 Sk v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy s poučením, že ak poplatok nebude zaplatený v určenej lehote, súd konanie zastaví. Výzvou, rovnako zo dňa 6.11.2007, ktorá bola žalobcovi doručená rovnako dňa 16.11.2007, vyzval žalobcu na predloženie plnej moci podľa § 250a OSP v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy, s poučením, že ak plnú moc v určenej lehote nepredloží, súd konanie zastaví. Žalobca následne po týchto výzvach požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku a zároveň o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Krajský súd s poukazom na § 138 ods. 1 OSP žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal a s poukazom na § 30 OSP žalobcovi neustanovil zástupcu z radov advokátov.

Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé, s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že v danom prípade nejde o obchodno-právny spor, ale ide o spor súkromného charakteru. Táto jeho námietka, aj podľa názoru odvolacieho súdu, nie je opodstatnená. Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že žalobca, tak, ako to konštatoval aj krajský súd vo svojom rozhodnutí, podnikal na základe živnostenského oprávnenia vydaného Obvodným úradom vo Veľkom Krtíši, Odborom živnostenského podnikania, číslo živnostenského registra X., pod obchodným

menom J., N., miesto podnikania D., v predmetoch podnikania – 1. verejná cestná nákladná doprava vnútroštátna, deň vzniku oprávnenia 24.2.1992, deň zániku oprávnenia 30.11.1998, 2. cestná nákladná doprava, deň vzniku oprávnenia 24.2.1992, činnosť pozastavená od 28.2.2005 do 28.2.2008 s prevádzkou D.. Predmetný realizovaný predaj a kúpa sa uskutočnili dňa 18.9.2003 a vymáhanie kúpnej ceny vo výške 20 000 Sk bez DPH za dodané súčiastky do prevodovky nákladného motorového vozidla ŠKODA RTO, sa aj podľa názoru odvolacieho súdu týkal obchodno-zmluvného vzťahu, pretože v tomto čase bol žalobca samostatne zárobkovo činná osoba od vzniku živnostenského oprávnenia dňa 24.2.1992 (predmet podnikania cestná nákladná doprava), táto podnikateľská činnosť bola žalobcovi pozastavená až 28.2.2005 do 28.2.2008, čo je zrejmé z výpisu zo živnostenského registra. Navyiac odvolací súd poukazuje na to, že aj samotný predaj, dodané súčiastky do prevodovky nákladného motorového vozidla ŠKODA RTO súvisí s predmetom jeho činnosti a aj samotné vystavenie faktúry – bola fakturovaná celková suma 20 000 Sk bez DPH, naznačuje, že sa nejednalo o občiansko-právny vzťah, ale je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, že sa týkal ich podnikateľskej činnosti (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Nepochybil preto krajský súd, keď podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 138 ods. 1 OSP žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal, keď správne vychádzal z toho, že zo strany žalobcu v tomto konaní sa jedná o zrejmé bezúspešné uplatňovanie práva, keďže sa domáhal poskytnutia právnej pomoci v obchodno-právnej veci, čo je v rozpore s § 3 ods. 1, prvá veta, zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácií a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len zákon č. 327/2005 Z. z.). Nepochybil krajský súd ani v tom, že neustanovil žalobcovi zástupcu z radov advokátov, keďže žalobca nesplnil predpoklady pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov, ktorým je oslobodenie od súdnych poplatkov, s poukazom na § 246c ods. 1 a § 30 OSP.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci. Preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 219 OSP. Pritom sa stotožnil s odôvodneným právnym posúdením veci krajského súdu (§ 219 ods. 2 OSP), viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému preto, že mu z dôvodu neúspešného odvolania žalobcu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 10. februára 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth